

6. Ml neplacž, kaž sŕym sawi-
nowaŕ, o sŕwjerny Wotze! sŕje-
chami, me pscheschonuj, so bych
so sŕhowaŕ ja twoje dŕjeczo
pschi tebi. Ach! sŕmil, ach! sŕmil
so nademnu, cje proschu, Bo-
žo, swutrobu.

7. Reŕ sŕlowcžko, da mi bu-
dŕe rada, reŕ, so jo rjeschniŕ
sastyschi: Stan, rjeschniko,
so tebi nada, o dale nerjesch,
smjerom dŕi. Ach! sŕmil, ach!
sŕmil so nademnu, cje proschu,
Božo, swutrobu.

8. Ja wjeru, so sŕym wu-
sŕyschann, sŕym wuŕyschann
wot Boha, to mojej duschi je
troscht rjann, duž so moj kyr-
lich dokonja. Ach! sŕmil, ach!
sŕmil so nademnu, cje proschu,
Božo, swutrobu.

209.

D Angst und Leid ic.

Boŕ: D sŕudoba! Spomn wutr.

D sŕysknoŕŕje! D sŕudnoŕŕje!
Kotrež ja stajnje czuju, wŕwje-
domnju me kuŕaju, duschu wob-
cziejju.

2. D wulki strach je pschi rje-
chach, do kotrychž czjeto pada,
helŕta klama schjeri so, a me
pojrecž žada.

3. Ach! rosa dŕe, a wobda
me, ja dyrbu sŕyskneje woŕacž:
Dŕe je tajka łobina, wŕotrejž
moŕ so sŕhowacž?

4. D sŕwjecze! ty mi czjefŕny
sŕy, ja nimam mjera tudy, moje
sŕosŕje czjerja me do tej helŕkej
budy.

5. Boh budŕe mi tam sŕuro-
wje schje sŕosŕje wutŕkowacž,
rjeschne loschty budŕa me twer-
dŕje wobŕoržowacž.

6. D Jesuŕo! Moj sŕbožni-
ko! Ja pytam wtwojej wucžbi
woschewenje a teŕ troscht wmo-
jej wulkej sŕudžbi.

7. Nech twoja kŕeŕ schaŕ sa
wscho stej; na kŕschju žylje sŕwja-
ta, jako kŕaŕna studŕen, nam
kŕbožnosŕi je data.

8. Da bydž ty moj, ja zu
bycz twoj, nech twoje sŕastu-
ženje moje rjechi poreba do ro-
wa schje renje.

9. D Jesuŕo, moj pastyrjo!
dyž sŕty duch ŕorži na mne, da
nech twoja sŕastužba rycži sŕbož-
nje sa mne. B.

210.

Vater, laŕ mich Gnade finden ic.
Boŕ: Nebydž sparna moja duscha.

Wotze! Daj mi twoju nadu,
troschtuj moju wutrobu. Ja
sŕym husto pschichoŕ kpadu, te-
hodla so roŕrudju, ktebi, Bo-
žo, sŕhanibu, jako žloniŕ pschi-
stupju, schelke rjechi na mni no-
schu, sa wodacžje tebe proschu.

2. Ty sŕy sŕwjatny, sŕwjatny,
sŕwjatny, ja paŕ poŕny nepraw-
dy, proŕncž sŕym ja winowatny,
ladam twojej dobroty, staju na
nju nadžiju, dyž ja dyrbu kŕu-
dzenju, dy by schlo, kaž neŕe
prawo, sŕje by somnu wjecžnje
staŕo.

3. Alle twoje sŕowo wucžj,
rjeschniŕ neje sŕhubeny, dyž so